

Arrest

nr. 64 346 van 1 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter/rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VANBROECKE, die loco advocaat M. VANDEVYVERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense afkomst te zijn, geboren in 1984 in Jerevan. U gaf aan dat u sinds begin 2009 een relatie was aangegaan met L.G. (...) en dat u problemen kreeg met de familie van uw vriendin. U verklaarde dat de familie van L. (...) niet akkoord ging met jullie relatie en u duidelijk maakte de relatie te verbreken en weg te blijven van L.G. (...) U verklaarde dat u uw vriendin stiekem bleef ontmoeten. Op 18 april 2010 werd er na een huiszoeking in uw bloemenwinkel drugs gevonden. U werd meegenomen naar de centrale dienst van de politie in Jerevan. U werd bij de politie ondervraagd over de drugs. U werd in een kamer apart gezet en geslagen. U verklaarde dat u

de volgende dag vrij kwam met de voorwaarde dat u bij uw vriendin L. (...) weg bleef. U gaf aan dat u twee dagen later samen met uw vriendin haar verjaardag vierde. De volgende dag kwamen mensen uw bloemenwinkel binnen en maakten ruzie over een rouwkrans. U wou tussenbeiden komen maar dit werd u verhinderd en u kreeg een messteek. Na dit incident besloot u samen met uw vriendin weg te vluchten naar Tcahkadzor. U gaf aan dat u telefonisch van uw moeder vernam dat de familie van uw vriendin haar zocht en uw familie lastigviel. Uw moeder vertelde u dat u met de dood werd bedreigd en dat jullie een uur kregen om uw vriendin terug naar huis te sturen. Jullie besloten om terug te keren en uw vriendin ging terug naar haar familie. Op 30 april 2010 gingen uw vader, uw schoonbroer en uw neven met de familie van uw vriendin L. (...) praten. U verklaarde dat ze werden vastgehouden door de familie van uw vriendin. Uw schoonbroer en neven werden één dag vastgehouden. Uw vader 10 dagen. U gaf aan dat uw vader tijdens zijn vasthouding melding maakte bij de politie dat u met een mes was bewerkt. Tevens verklaarde u dat u op 30 april 2010 met de auto werd tegen gehouden door werknemers van de vader van uw vriendin. U werd geslagen en door tussenkomst van burens slaagde u er in te vluchten. U liet uw wagen achter en de wagen werd in beslag genomen. U verklaarde dat u onderdook voor zes maanden in Ghoch Hotan bij een vriend van uw vader. Op 26 oktober 2010 verliet u Armenië en kwam u via Moskou op 31 oktober 2010 in België toe waar u op 3 november 2010 asiel aanvraagde bij de Belgische autoriteiten. U gaf aan dat na uw komst naar België uw familie nog steeds wordt lastiggevallen in opdracht van de familie van uw vriendin L.G. (...) U vermeldde dat de politie nog steeds naar uw huis komt op zoek naar u en huiszoekingen verricht.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u omwille van uw vriendschap / liefdesrelatie met L.G.(...) problemen kreeg met haar familie. De familie van uw vriendin ging niet akkoord met jullie relatie en maakte dit duidelijk (CGVS p. 13, 14,20-24).

Eerst en vooral moet worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met de familie van uw vriendin L.(...) is immers louter gemeenrechtelijk van aard en houdt als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Bijgevolg dient onderzocht te worden of u in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Er moet echter worden opgemerkt dat u uw asielrelaas om onderstaande redenen niet aannemelijk heeft weten te maken. Er werden immers aangaande essentiële aspecten van uw asielrelaas tegenstrijdigheden en incoherenties vastgesteld.

Zo zijn uw verklaringen over wanneer u werd tegengehouden met de wagen tegenstrijdig. U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u met de wagen werd tegengehouden op 30 april 2010. U expliciteerde dat u op dat moment naar het huis van uw vader reed om samen met hem naar de familie van uw vriendin te gaan om uitleg te geven omdat u met haar een paar dagen voordien was weg gelopen. U beweerde dat die dag uw vader, samen met uw schoonbroer en uw neven werd meegenomen met het doel om u naar de familie te lokken (CGVS p. 12, 14). Echter bij dienst Vreemdelingenzaken gaf u aan dat u werd tegengehouden met de wagen door handlangers van L. (...) familie toen u naar de woning van uw vader reed, kort na zijn vrijlating en u vermeldde dat uw vader 10 dagen werd vastgehouden (vragenlijst CGVS vraag 3.5). Opgemerkt moet worden dat over het tijdstip waarop u door de handlangers van L. (...) familie met de wagen werd tegengehouden tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd aangezien u dit tijdstip bij dienst Vreemdelingen zaken plaatst na de vrijlating van uw vader en tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dit incident situeert op de dag zelf dat uw vader werd vastgehouden. U werd gewezen op het feit dat u dit incident in de vragenlijst op een ander tijdstip had gestitueerd en u antwoordde dat het zo niet kon zijn gebeurd (CGVS p. 15). Uw uitleg is geen afdoende verklaring voor deze verschillende versies.

Ook aangaande uw verklaringen betreffende het schriftelijk melden van uw ervaringen met de drugs werden er ongerijmdheden vastgesteld. U vermeldde dat u betreffende de drugs die werden gevonden in uw winkel verklaringen had moeten opschrijven (CGVS p. 20). U antwoordde bevestigend op de vraag of uw verklaringen werden genoteerd (CGVS p. 20), om vervolgens te beweren dat er niets werd opgeschreven, dat alles mondeling verliep (CGVS p. 21). Gewezen op deze opmerkelijke

wijziging antwoordde u dat u bedoelde met een verklaring afleggen dat u mondeling vragen beantwoordde en u bevestigde opnieuw dat er niets werd opgeschreven (CGVS p. 21).

Verder verklaarde u bij Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader aangaande jullie problemen meermaals een klacht indiende bij het parket maar dat hij werd beschuldigd van laster (vragenlijst CGVS vraag 3.5). Nochtans tijdens het interview op het Commissariaat-generaal gaf u aan dat uw vader bij uw weten slechts één maal een klacht had gemeld bij de politiedienst van de stad tijdens zijn vasthouding en dat hij melding had gemaakt dat u met een mes was neergestoken (CGVS p.23, 24). U reageerde door te zeggen dat u wel wist dat u zo iets niet had gezegd toen u werd gewezen op de tegenstrijdige versies van uw verklaringen (CGVS p. 24), wat geen afdoende uitleg is voor deze vaststellingen.

Aangezien deze tegenstrijdigheden en incoherenties de kern van uw asielrelaas uitmaken, moeten er ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bijgevolg kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vervat in de bepalingen over subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw reisroute zoals die door u werd verklaard niet aannemelijk is. Uit uw relaas blijkt dat u met de wagen van uit Ghoch Hotan, Armenië via Georgië naar Moskou bent gereisd. U gaf aan dat u zonder enig identiteitsdocument of reisdocument naar Moskou bent gereisd. U verklaarde dat u geen idee had op welke wijze u de grenzen met Georgië en met de Russische Federatie bent over gereisd, noch welke documenten er voor u waren voorzien. U vermeldde dat u in Moskou met een vals Russisch paspoort het vliegtuig naar Brussel nam. Echter u slaagt er niet in om aan te geven met welke vliegtuigmaatschappij u naar Brussel bent gevlogen, noch kon u aangeven welke naam, welke geboortedatum in het Russisch paspoort stond. Evenmin kon u zeggen of het Russisch paspoort een visum bevatte. Nochtans had u het Russisch paspoort in uw handen gehad en verklaarde u zelfs het doorbladerd te hebben (CGVS p. 9-12). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, uw identiteitsdocument bij uitstel, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, om zo de hierin vervatte informatie over uw reis naar België verborgen te houden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en de middelen vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Verzoeker verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing waarin wordt vastgesteld dat de aangevoerde problemen van verzoeker van gemeenrechtelijke aard zijn en verwijst vervolgens naar het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker argumenteert dat zijn asielrelaas geen conflict betreft van gemeenrechtelijke aard. Hij licht toe dat de vader van de vriendin van verzoeker hoofd is van de criminele politie van Jerevan. Verzoeker stelt dat uit het feitenrelaas blijkt dat hij gevisieerd wordt door de politie en hij in die zin ook geterroriseerd wordt door hen. Hij wijst er op dat hij meerdere malen ineengeslagen en gestoken is in opdracht van de vader van zijn vriendin, het hoofd van de politie van Jerevan. Daarnaast wijst hij er op dat de politie situatie in Armenië nogal onstabiel is en wijst hij op de problemen in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008 en hij voert aan dat er sprake is van onregelmatigheden en fraude. Verzoeker verwijst naar de website www.vluchtelingenwerk.be en stelt dat er volgens de oppositie sprake is van fraude, intimidatie en fysiek geweld en er massaal protest uitbreekt en de politie hard optreedt en de noodtoestand werd uitgeroepen. Er zouden ook veel oppositieleden zijn gevangen genomen. Verzoeker wijst er nogmaals op dat hij, zoals hij reeds verklaard heeft, door de politie werd

vastgehouden en hardhandig werd vastgepakt. De autoriteiten treden volgens verzoeker nog altijd hard op tegen de oppositieleiden en voor sommigen zou dit tevens de reden zijn waarom zij hun land ontvluchten. Verder stelt hij dat de corruptie wijdverbreid is en politici, ambtenaren zich hieraan schuldig maken en burgers vogelvrij zijn. Hij concludeert dan ook dat hij wel degelijk een gegronde vrees heeft om te worden vervolgd in de zin van het artikel 1 van de Conventie van Genève.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verwijst naar het volgende onderdeel van de bestreden beslissing: “(...)Uit uw verklaringen blijkt dat u omwille van uw vriendschap / liefdesrelatie met L.G.(...) problemen kreeg met haar familie. De familie van uw vriendin ging niet akkoord met jullie relatie en maakte dit duidelijk (CGVS p. 13, 14,20-24).

Eerst en vooral moet worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met de familie van uw vriendin L.(...) is immers louter gemeenrechtelijk van aard en houdt als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.(...)”

Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingenvermelde criteria, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

De Commissaris-generaal heeft aldus terecht geoordeeld dat de door verzoekers aangegeven reden om hun land te verlaten, zijnde zijn problemen die hij kreeg door de relatie met mevrouw L.G. (...), niet valt onder voormelde criteria gezien deze problemen -indien ze zich al zouden hebben voorgedaan- inderdaad louter van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn.

De bewering van verzoeker dat de vader van zijn vriendin hoofd is van de politie van Jerevan en hij daarom door de politie gevisieerd en geterroriseerd werd vindt geen steun in het administratief dossier. Immers uit het verhoorverslag blijkt dat de commissaris-generaal uitdrukkelijk heeft gevraagd naar het beroep van de vader van de vriendin van verzoeker. Verzoeker antwoordde het volgende: “(...)Hij heeft verschillende restaurants en ook andere objecten en de oom van haar is het hoofd van criminele zaken van het ministerie van binnenlandse zaken.(...)”

Deze vaststelling van de voormelde tegenstrijdigheid ondermijnt uiteraard de geloofwaardigheid van verzoeker.

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt duidelijk dat de kern van zijn relaas een conflict betreft met de familie van zijn vriendin die gekant waren tegen een relatie. Deze problemen van verzoeker zijn duidelijk familiale problemen en dus gemeenrechtelijk van aard. De Raad schaaft zich dus achter het oordeel van de commissaris-generaal dat zijn verklaringen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het artikel 1 (A) van de Conventie van Genève blijft onverkort geldig.

Wat betreft de verwijzing naar de algemene situatie van Armenië dient de Raad toch op te merken dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn familiale problemen linkt aan een beweerd algemene situatie van Armenië en de problemen die er zijn geweest in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008. Bijkomend dient er op gewezen te worden dat om een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet het niet volstaat om louter naar een algemene toestand te verwijzen. De asielzoeker dient zijn concrete problemen aannemelijk te maken. Verzoeker blijft hier in gebreke.

De Raad schaaft zich dan ook de motivering van de bestreden beslissing en kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing en citeert vervolgens het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen wat verklaard werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het interview bij de commissaris-generaal, wijst verzoeker er op dat het logisch is dat de feiten niet uitermate gedetailleerd kunnen worden uitgeschreven op de vragenlijst en dat er tijdens het interview dieper op bepaalde feiten wordt ingegaan. Verzoeker voert dan ook aan dat er meer geloof moet gehecht worden aan de verklaringen die verzoeker heeft gegeven tijdens zijn interview bij de commissaris-generaal dan aan zijn schriftelijke antwoorden op de vragen uit de vragenlijst.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen het feit dat hij eerst verklaarde dat zijn vader meermaals klacht heeft ingediend en later verklaarde dat dit slechts eenmaal was, benadrukt verzoeker dat het er op neer komt dat de vader van verzoeker klacht heeft neergelegd wat in beide versies wordt erkend. Vervolgens stelt verzoeker dat beweren dat deze drie punten de kern van zijn asielrelaas uitmaken zeer kort door de bocht is geredeneerd door de commissaris-generaal. Verzoeker herhaalt nogmaals dat de kern van zijn asielrelaas betreft dat hij op de hielen werd gezeten door het hoofd van de criminele politie van Jerevan en dat hij reeds meerdere malen werd verwond.

Tenslotte stelt verzoeker dat hij geenszins identiteitsdocumenten heeft achtergehouden, daar hij reeds heeft toegegeven dat hij met een vals Russisch paspoort naar België is gekomen en hij eveneens verklaarde dat zijn originele identiteitsdocumenten nog in Armenië zijn.

Verzoeker concludeert dan ook dat hij wel in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad wijst vooreerst op de bewijslast in hoofde van verzoeker. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat er verschillende tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen wat er verklaard werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van de opmaak van een vragenlijst en wat er verklaard werd bij de commissaris-generaal. Verzoeker betwist deze tegenstrijdigheden niet, maar argumenteert dat er meer geloofwaardigheid dient gehecht te worden aan het verhoor van de commissaris-generaal daar het logisch is dat men de feiten niet uitermate gedetailleerd weergeeft in een interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Er kan van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijs worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielprocedure alle essentiële elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of

gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan wel redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij alle essentiële elementen aangaande zijn asielrelaas zou vermelden, temeer deze elementen aan de basis liggen van het vertrek van verzoeker uit zijn land van herkomst. De Raad dient toch op te merken dat verzoeker deze tegenstrijdigheden niet betwist en hij enkel argumenteert aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheid omtrent de klacht. De Raad wijst er op dat ook aangaande een incident met de wagen waarbij verzoeker werd tegengehouden en omtrent de ervaringen van verzoeker met drugs tegenstrijdigheden werden vastgesteld.

De Raad dient er op te wijzen dat de beslissing als geheel moet gelezen worden en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben wel degelijk betrekking op de kern van het asielrelaas van verzoeker.

Wat betreft het ontbreken van de identiteitsdocumenten van verzoeker verwijst de Raad vooreerst naar het volgende onderdeel van de bestreden beslissing: *"(...)Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw reisroute zoals die door u werd verklaard niet aannemelijk is. Uit uw relaas blijkt dat u met de wagen van uit Ghoch Hotan, Armenië via Georgië naar Moskou bent gereisd. U gaf aan dat u zonder enig identiteitsdocument of reisdocument naar Moskou bent gereisd. U verklaarde dat u geen idee had op welke wijze u de grenzen met Georgië en met de Russische Federatie bent over gereisd, noch welke documenten er voor u waren voorzien. U vermeldde dat u in Moskou met een vals Russisch paspoort het vliegtuig naar Brussel nam. Echter u slaagt er niet in om aan te geven met welke vliegtuigmaatschappij u naar Brussel bent gevlogen, noch kon u aangeven welke naam, welke geboortedatum in het Russisch paspoort stond. Evenmin kon u zeggen of het Russisch paspoort een visum bevatte. Nochtans had u het Russisch paspoort in uw handen gehad en verklaarde u zelfs het doorbladerd te hebben (CGVS p. 9-12). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, uw identiteitsdocument bij uitstel, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, om zo de hierin vervatte informatie over uw reis naar België verborgen te houden. (...)"*

De Raad dient er op te wijzen dat de commissaris-generaal terecht opmerkt dat de geloofwaardigheid van het reisverhaal eveneens een element is ter beoordelingen van de vluchtelingstatus. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker inderdaad verklaarde dat hij van Armenië via Georgië naar Moskou is gereisd zonder enig identiteitsdocument en reisdocument en dan met een vals Russisch paspoort het vliegtuig nam vanuit Rusland naar België. Verzoeker kon geen enkele informatie geven over zijn paspoort, noch over zijn reis met de wagen van Armenië naar Rusland. Gelet op deze elementen stelt de Raad vast dat verzoeker ook op dit punt geen geloofwaardige verklaringen aflegt. De vage verklaringen van verzoeker omtrent zijn reisweg en zijn identiteitsdocumenten hebben een negatieve indicatie op de geloofwaardigheid van verzoeker. Gelet op de bewijslast in hoofde van verzoeker en zijn vage verklaringen stelt de commissaris-generaal terecht in zijn motivering dat het vermoeden bestaat dat verzoeker zijn Armeens paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, des te meer daar verzoeker stelt dat zijn originele documenten in Armenië liggen en hij ze nooit heeft voorgelegd aan de Belgische asielinstanties en hiervoor geen aannemelijke verklaring geeft.

De Raad concludeert dan ook dat gelet op het geheel van de motieven de commissaris-generaal terecht vaststelde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3. In een derde middel voert verzoeker aan dat zijn asielaanvraag moet teruggestuurd worden naar de commissaris-generaal om twee redenen. Vooreerst merkt verzoeker op dat het tweede interview niet volgens de regels van het boekje is verlopen en hij verbaal zeer hard werd aangepakt door zowel de tolk als de interviewer. De antwoorden van verzoeker zouden niet waar zijn en dit zou hem ook zeer duidelijk gemaakt zijn. Verzoeker stelt dat hij in de namiddag is terug gekomen en zijn vriendin zag dat hij over zijn hele lichaam trilde en niet in staat was om iets te zeggen.

Vervolgens merkt verzoeker op dat de motivering aan de weigering van de erkenning als vluchteling zeer summier is. Door in één alinea te motiveren dat de problemen van verzoeker van

gemeenrechtelijke aard zijn en direct over te gaan naar de subsidiaire bescherming motiveert de commissaris-generaal zijn beslissing volgens verzoeker niet afdoende.

In die mate dat verzoeker doelt op de schending van de motiveringsplicht wijst de Raad er vooreerst op dat de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

Verzoeker voert aan dat wat betreft de vluchtelingenstatus er summier werd gemotiveerd. De Raad verwijst dienaangaande naar wat reeds is uiteengezet in het eerste middel. Het gegeven dat er wordt vastgesteld dat de elementen van het relaas van verzoeker niet onder de criteria van de Conventie van Genève vallen is een correcte motivering en beantwoordt eveneens aan het doel van de formele motiveringsplicht. Deze argumentatie van verzoeker kan niet worden aangenomen.

Wat betreft de stelling van verzoeker dat de het tweede interview niet correct is verlopen wijst de Raad er op dat uit het verhoorverslag van 7 februari 2011 blijkt dat de commissaris-generaal verzoeker heeft gewezen op bepaalde tegenstrijdigheden en er logischerwijze werd gevraagd naar enige toelichting hieromtrent. Uit dit verhoor blijkt geenszins dat dit niet correct zou zijn gebeurd. Bijkomend kan worden opgemerkt dat verzoeker duidelijk heeft verklaard op het einde van het interview dat hij alle elementen heeft aangehaald die hij wou bespreken en hij verder verklaarde dat hij zenuwachtig was en hij zich tevens excuseerde voor het feit dat hij niet rustig kan praten. Daarop heeft de vertegenwoordiger van de commissaris-generaal nogmaals gevraagd of hij zeker alle elementen heeft besproken die hij wou, waarop verzoeker bevestigend antwoordde. Verder verklaarde verzoeker dat hij alles goed heeft begrepen en ook aangaande de tolk gaf verzoeker hetzelfde antwoord. De Raad kan nergens uit het verhoor afleiden dat er sprake zou zijn van verbaal geweld door de tolk of de dossierbehandelaar.

De Raad wenst te benadrukken dat een interview bij de commissaris-generaal hoe dan ook stress met zich mee brengt en feiten van vervolging kunnen tot stress leiden, maar verzoeker toont niet aan dat dit het hem niet mogelijk maakte op effectieve wijze deel te nemen aan zijn interview. Dit blijkt ook niet uit het gehoorverslag. De commissaris-generaal neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker.

Van verzoeker kan dan ook worden verwacht dat hij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de aanleiding waren voor zijn vlucht op een geloofwaardige en coherente manier zou kunnen weergeven aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van zijn asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoekers aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève en/of tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad concludeert dan ook dat de beweringen van verzoeker geen steun vinden in de stukken van het administratief dossier en er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de commissaris-generaal.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in

zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juli tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS